

Domu.

1.

Solnce se koplje
v snegu planin . . .
Meni pa vstaja
v duši spomin.

Snežec leskeče
kakor srebró . . .
Moj pa spomin je
čisto zlató.

Sredi med zlatom
demant žarí . . .
Demant žareči,
dom moj, si ti.

In tako obnavljam misli
dan za dnem;
kdaj pa misel bo resnica —
sam ne vem.

2.

V plašč večerni se zavil je
beli dan.
S solncem legel bo k počitku
v ocean.

In z nočjo bo legla v dušo
misel mi . . .
In ta misel, lepa misel,
dom, boš ti! —

V misli lepi, v misli sladki
bom zaspal . . .
In ta misel bo spet v duši,
ko bom vstal —

J. Polák.

Živali.

V kurji družbi je kokot
ljub in spoštovan gospod;
vodi jo kot general,
vlada modro ji kot kralj.

Če nevarnost ji preti,
prvi on pozor kriči,
zgodaj zjutraj pa na glas
kliče, kdaj je vstati čas.

19. Petelin.

Mnogo sitnosti ima,
če družino v svet pelja:
Piše mlado tam kriči,
ker črvička se boji,
tamkaj kura spet reglja,
ker v daljavi vidi psa. —
On pa leta in miri,
črve išče in mori,
sam pa lakoto trpi. —

Maksimov.

Listje in cvetje.

Modrost v pregovorih, domačih in
tujih.

Krmežljav.

Krmežljavcu se vse krmežljavo zdi.

Kres.

Bodi gruden, bodi kres, kadar zebe, neti
les! — Bodi sv. Katarina, bodi kres, kadar
je mrzlo, neti les!

O kresi se dan obesi.

Kri.

Mlada kri mirno ne stoji,
Mlada kri pogum буди.
Mlada kri rada vzkipi.
Kri mlada pravi: skočiva! — stara pa: po-
sediva!

Kri ni voda.

Krivica.

Bojte je krivico trpeti kot krivico delati.
Kar je danes krivica, ni jutri pravica.

Storjeno krivico pozabiti, je najboljše maščevanje. — Zoper storjeno krivico je pozabljivost najboljše zdravilo.

Kdor je storil krivico, mu ne manjka izgovorov.

Med pravico in krivico ni srede.

Krivica se za mizo smeje, pravica pa za vrati joče.

Krivičen.

En krivičen vinar (krajcar) deset pravnih ujé.

Krivično blago teknilo ne bo (nikdar ne tekne).

Križ.

Križ je nebeška lestva. — Brez križa ni krone.

Križ uči moliti.

Nihče ni brez križa. — Vsak ima svoje križe, eden manj, drugi več. — Kdor bi hotel vsem križem ubežati, bi moral s sveta bežati.

Kjer se en križ prikaže, tam se jih je več nadejati.

Vsak svoj križ najbolje pozna.

Vsak smatra svoj križ za največji.

Vseh križev se človek privadi. — Kdor je z mladega nosil križ, ga ne teži tako zelo.

Kdor si sam naloži križ, temu ni težak.

Ko bi vse križe znesli na en kup, bi si zopet vsak svojega naložil (odbral).

Če prideš na križ, te napajajo z jesihom in žolčem.

R e k: To je križ, pa Boga ni na njem.
(To je križ brez Boga.)

Rešitev dopolnilne naloge v št. 11.

Žrjav — senica — želva — lisica — sova = Živio!

P r a v s o r e š i l i: Vizjak Dragica v Ljubčni pri Celju; Gruden Jožek, učenec III. r. v Dol. Retju; Bohanec Franc, dijak v Mariboru; Šorli Cilka in Milka v Kranju; Hudovernik Helena, učenka IV. r. v Vel. Laščah; Mulec Alojzij, dijak v Mariboru; Jesih Jérica, učenka VI. r., Trbovlje-Vode.

Rešitev novih zastavic v št. 11.

21. Roki. — 22. Dan. — 23. Pot — top. —
24. Pivnik. — 25. Sveča, ki gori. — 26. Kos. —
— 27. Ratar. — 28. Tolar. — 29. Kostanj. —
30. Knjiga.

P r a v s o u g a n i l i:

Po tri: Jondl Tonček, učenec IV. r. v Ljutomeru.

Po štirji: Regally Verena, gimn. ž. v Ljubljani; Gabrijelčič Cirila in Vida, Cvenkelj Ana, Čebavs Micika, Finžgar Mira, Potočnik Franica, Janša Ant. in Angela, Frelih Pavla, Vester Zofija, Kocijančič Amlaš in Gabrijela, učenke v Mošnjah (Brezje); Šorli Cilka in Milka v Kranju.

Po pet: Mulec Alojzij, dijak v Mariboru.

Po šest: Gruden Jožek, učenec III. r., Dol. Retje; Bizjak Dragica v Ljubčni pri Celju; Bohanec Franc, dijak v Mariboru; Hudovernik Helena, učenka IV. r. v Vel. Laščah.

Vabilo na naročbo.

Moje letošnje vabilo je obenem poslovilo od ljubega mi »Vrtca« in »Angelčka«. Ob tej priliki se prav toplo zahvaljujem slovenski mladini in mlinoljubom, ki so me dolgo vristo let blagohotno podpirali z naročevanjem in dopisi. Zahvali pa pridružujem svojo nujno prošnjo, da ostanite naklonjeni tudi nasledniku in mu pridobite še novih prijateljev. Urednik listoma bo preč. g. župnik Jos. Volc na Rovih. Z lahkim srcem mu izročim to velevažno delo, tembolj, ker je bil že doslej moj sourednik, dasi ne podpisani. Upravništvo pa prevzame preč. g. prof. dr. Jos. Demšar.

»Vrtcu« se bo odslej nekoliko izpremenila in prenovila zunanja oblika. Radi visoke tiskarske draginje se listoma cena nekoliko poviša. »Vrtec« s prilogom »Angelček« stane odslej 7 kron; »Angelček« posebej pa 1 K 50 v.

Vsi dopisi, namenjeni uredništvu, naj se pošljajo z naslovom: Uredništvo Vrtca, Rova, p. Radomlje. Naročnina in reklamacije pa naj se pošljajo Upravništvu Vrtca v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 80 (župnišče).

»Vrtec« izhaja 1. dné vsakega meseca in stane s prilogom vred za vse leto 5'20 K, za pol leta 2'60 K. — Uredništvo in upravništvo v Ljubljani, Pred škofijo št. 9.